

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 10 kwietnia 1923 r.
sygn. akt III Rw 3052/22**

Samowolne niewykonanie zobowiązania odpłatnego (wzajemnego) nie może stanowić dorozumianego oświadczenia woli o odstąpieniu od umowy odpłatnej (wzajemnej).

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem sędziego Sądu Najwyższego Stefki,
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego dra Bresiewicza, i Fedyńskiego jako sędziów,
w sprawie Skarbu Państwa, powoda zastąpionego przez Prokuratorię Generalną
Rzeczypospolitej Oddział w Krakowie,
przeciw firmie Saul Immergluck Komisowy Handel Bydłem w Krakowie, pozwanej,
zastąpionej przez adw. dr. Maksymiliana Nadla,
o dostarczenie 3.621 kg mięsa i 4.439 kg mięsa bukatowego¹,
wskutek rewizji pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie, jako sądu
odwoławczego z dnia 26 września 1922 r., sygn. akt Bc III 240/22, którym na odwołanie
strony pozwanej zatwierdzono wyrok Sądu Okręgowego cywilnego w Krakowie z dnia
4 maja 1922 r., sygn. akt Cg II 361/21,
na posiedzeniu niejawnym orzekł:

- 1) nie uwzględnia się rewizji, pozwana firma powinna zapłacić powodowi koszty
przewodu rewizyjnego w ilości 5.460 marek w przeciągu czternastu dni
pod przymusem egzekucji,
- 2) za swawolne wniesienie rewizji nakłada się na pozwaną firmę grzywnę 6.000
marek.

Uzasadnienie

Podniesione rewizji przyczyny rewizyjne z § 503 pkt 2 i 4 k.p.c. za zgoła
bezpodstawne².

Pierwszej z tych przyczyn nie przedstawia okoliczność nie przedstawia
okoliczności, że sąd drugiej instancji nie dał pozwanemu możliwości wykazania że
Intendentura wojskowa potraciła mu z ceny mięsa znaczną kwotę. Bez podania
dokładnego faktu, że sąd nie mógł dopuszczać dowodu (§ 178 k.p.c.), a pozwany nie
wymienił tych rzekomych potrąceń ani w odpowiedzi na skargę trzech rozprawach

¹ Mięso bukatowe – mięso pochodzące z młodego bydła, w wieku około 18 miesięcy.

² Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych
(Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.

a wezwany, ani przy trzech rozprawach, a wezwany do czwartej do osobistego stawiennictwa, nie zjawił się wcale. Wreszcie nie podał tych potrąceń, ani w odwołaniu ani rewizji.

Zarzut z drugiego punktu jest swawolny.

To same odnosi się i do zarzutu mylnej oceny sporu. Okoliczność bowiem, że cena mięsa w chwili wniesienia skargi była wyższą od umówionej, nie wpływa na obowiązek pozwanego do wykonania umowy (§ 918 ABGB³), według ustalenia pozwany sam zawinił niewykonanie umowy w należytych czasie i ta jego wina wywołała dlań stratę (§ 1311 ABGB). Trudno na chwilę przypuścić, aby dłużnik mógł się uwolnić od obowiązku przez samowolne nie wykonanie umowy.

Orzeczenie o kosztach przewodu rewizyjnego opiera się na przepisach § 50 i 41 k.p.c.

Za swawolne wniesienie rewizji od zatwierdzającego wyroku sądu drugiej instancji należy uzasadnione, które wniesienie ma widocznie na celu tylko utrudnienie powodowi i opóźnienie dochodzenia roszczenia, nałożone pozwanemu odpowiednią grzywnę (§§ 512 i 220 ust. 1 k.p.c.).

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (aust. k.p.c.): § 41, 50, 178 §, 220/1, § 503 pkt 2 i 4, § 512 220/1, Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811 (ABGB): § 918 ABGB § 1311 ABGB.]

³ Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811, cz. I-III.